

BOJOWY (22) ai

Oba o jasne.

sg m N bojowy (4). ◊ G bojow(e)go (1). ◊ I bojow(e)m (1). ◊ pl N m pers bojowi (6). ◊ G bojowych (2). ◊ D bojowym (1). ◊ A subst bojow(e) (2). ◊ L bojowych (5).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Przymiotnik od „boj” ‘bitwa, walka orężna’:

1. *Mający związek z bojem, bitewny, wojenny; bellicus, militaris, praeliarius, pugnatorius Cn (9) : Ale wżytok lud Izraélki y Iudłki miłowál Dawidá/ ábowiem on íprawcą ich był w rzeczách boiowych BibRadz 1.Reg 18/16; RejZwierc 242; KochProp 6; GrabPospR N, L.*

Wyrażenia: »potrzeba bojowa« (2): Iáko Połpolite rušenje ćwiczone do bołu/ y opátrzone w potrzeby boiowe wćzynić. GrabPospR Kv [idem] K2.

Szeregi »rycerski a bojowy«: Ze íe nieprzyiáciel káždy muí pohámować w przedíewźięciu íwym/ bacząc íerce iego ták wielkie y ták chćiwe do Rycerfkich á do boiowych rzeczy MycPrz II D.

a. *Związany z zawodami, walką zapaśniczą (1) :*

Wyrażenie: »krotofile bojowe«: Niektorzy wykłádáią/ który boiuię/ ále tu Apoštoł bierze podobieństvo od onych krotofił boiowych ktore ku czci Bogom w Grecyiey íprawowano BibRadz II 95v marg.

2. *Zdatny do boju; wojowniczy, waleczny; bellicus Cn (13) : Rułzył íe tedy Iozue z Gálgál ze wżytkiém íwym ludem boiowem/ ktorzy byli wżytcy waleczni. BibRadz Ios 10/7, 1/3, Ioel 3/9; Krol Polłki może mieć dwa kroć íto tyśięcy wybornego boiowego ludu dármo OrzRozm N2; á Ryczerz boiowy bárzo ínádnie miedzy ítáremi bliznámi nową ránę śćirpieć może. RejZwierc 153; A nie tylko ludzie Rycerfcy álbo boiowi/ ále y niewinne dziatki/ y niewinne niewiałtki/ á ludzie zefzli bywaią bez miłofierdzia wćífnieni y mordowáni RejZwierc 255v, 85v, 115v, 176v, 185v, 187v.*

Przysłowie: Rzućíl íye ná niewinné/ zápomniál vmowy/ Powieść iego miodowa/ á vmyłł boiowy. KochPs 81.

a. *W funkcji rzeczownika (1) : Obrony żadney/ zbroie żadney [...] tylko ledwie noż przyłomiony w íwym domu záchowác mogą/ á cí boiowi thylko ná włáfce przełthawác mułzą. RejZwierc 188.*

*Cf **BOJNY, BOJOWNIK, BOJOWNY***